

تاریخ	۷
خرداد	۱۳۹۷
دوشنبه	

ضرب‌المثل‌های جهان

در طبیعت، برای هر زخم مرهمی است.

تازی

صفحه	۵
شماره	۲۲۴۷
سال	بیست و چهارم

گوناگون

ماجرای شیرهایی که استاد تناولی به شهرداری شیراز هدیه کرد چه بود؟

غرش دوباره شیرهای فارس در شهر راز

امضا تفاهم‌نامه احداث و راه‌اندازی موزه هنرهای معاصر شیراز بین شهردار شیراز و استاد پرویز تناولی

با امضای تفاهم‌نامه‌ای بین شهردار شیراز و استاد تناولی شیرهای فارس به شیراز بازگشتند تا در موزه هنرهای معاصر که قرار است توسط شهرداری احداث شود، آرام بگیرند؛ اما این شیرها از کجا آمده‌اند؟

۵۰ سال پیش پرویز تناولی به شیراز دعوت می‌شود و تصادفاً گذرش به یک عتیقه‌فروشی دریکی از هتل‌های شیراز می‌افتد. آنجا با «شیری» صدساله برخورد می‌کند، اما نه شیری غرنده بلکه شیری آرام و بافته بر تاروپود یک گلیم. شاید زمانی که آن زن عشایر نقش شیر از میان خیالات و تصوراتش روی دار قالی می‌نشانده هرگز فکرش را نمی‌کرد که صدسال بعد، همین شیر بهانه یک‌عمر زندگی هنری و پژوهشی استادی برجسته شود، گله‌ای از شیرها را جمع کند و در جای‌جای جهان بگرداند.

استاد پرویز تناولی پژوهشگر برجسته فرش و مجسمه‌ساز مشهور بیش از ۵۰ سال از عمر خود را صرف جمع‌آوری شیر بافته‌های زنان عشایر و شیرهای سنگی ساخته دست غیور مردان این سرزمین کرده است تا به امروز که در جمع فرهنگوران و هنردوستان شیراز اعلام می‌کند «خوشحالم آثاری که طی ۵۰ سال جمع‌آوری کرده‌ام در موزه‌ای در شیراز به نمایش گذاشته می‌شود که به‌زعم من امن‌ترین مکان برای این مجموعه ارزشمند است.»

این استاد فرهیخته در پژوهش‌های خود دریافته است که شیرهای نمادی از خلق و خو، حالات روحی و اعتقادات عشایر فارس بوده است.

پرویز تناولی معتقد است که زنان عشایر تمام خود را در قالب شیرها می‌یافتند تا تاروپود شخصیت پرصلابتشان را نقش گلیم و گبه‌هایی کنند که با انگشتان هنرمند اما زمختشان می‌یافتند. این شیرها نمادی از زندگی عشایر بود؛ شوخی کوچکی با زندگی واقعی، یک شوخی جدی.

دست بافته‌های زنان عشایر فارس جهان را درنوردیده بود، استاد تناولی این گلیم‌ها را از نقاط مختلف دنیا همانند آمریکا، استرالیا، اسپانیا، سوئد و... جمع‌آوری کرد و با کمک روسای موزه‌های برتر جهان توانست آنها را برای قدردانی از هنر غنی این مرزوبوم به نمایش گذارد.

شیرهای فارس بهانه آشنایی استاد با شیرهای دیگر نقاط ایران می‌شود که علی‌رغم تفاوت در شکل، ظاهر و جنس؛ همگی نمادی از قدرت و صلابت ایران است.

امضای تفاهم‌نامه ساخت موزه هنرهای معاصر پس از سال‌ها سردرگمی میان نیت و عمل مسئولین در شیراز چنان مردم فرهنگور و هنردوست شیراز را به وجد آورد که در میان تشویق سالی که از حدود یک ساعت پیش از شروع مراسم پر شده بود، باور کردیم که به‌راستی ما پایتخت فرهنگ، هنر و تمدن ایران‌زمین هستیم.

استاد تناولی پیش از روایت داستان شیرها گفت: خوشحالم که شهردار شیراز همت ساخت موزه‌ای را دارد که در دنیا بی‌نظیر و این مایه افتخار همه شیرازی‌ها است. همت شهردار شیراز برای ساخت موزه هنرهای معاصر دل‌شیر می‌خواهد و کار آسانی نیست.

هنرمند برجسته اظهار کرد: در فضایی که شهرداران سایر شهرها مسابقه مدرن گرای و برج‌سازی گذاشته و کمتر به فکر فرهنگ و هنر هستند؛ شهردار شیراز به احیای و ارتقای فرهنگ و هنر روی آورده و این مهم قابل تقدیر است. در شهرهای تاریخی و فرهنگی دنیا همانند ونیز و فلورانس نیز رویکرد مدیران شهری توجه به فرهنگ و هنر است از این‌رو شیراز نیز مسیر این دو شهر فرهنگی تاریخی دنیا را می‌پیماید.

استاد تناولی موزه هنرهای معاصر شیراز را خانه‌ای امن برای آثار هنری خود دانست و گفت:

باور کنید یا نه کج خلقی‌ها و ناسازگاری‌های کودک نوپای شما، بخش مهمی از سلامت روحی و روانی او هستند.

بهانه‌گیری‌های کودکانه، یکی از چالش‌برانگیزترین جنبه‌های زندگی هر پدر و مادری است. وقتی کودک می‌خندد و راحت است، ما احساس می‌کنیم والدین خوبی هستیم اما وقتی داد می‌زند، پا می‌کوبد و ناسازگاری می‌کند، ما احساس آشفتگی و نگرانی می‌کنیم و فکر می‌کنیم حتماً چیزی ایراد دارد.

اما چه باور کنید و چه نه بهانه‌گیری‌های کودک خردسال شما، بخش مهمی از سلامت روحی و روانی اوست و ما می‌توانیم یاد بگیریم در مواجهه با آن آرام و خونسرد باشیم. در این مطلب چند دلیل مهم اینکه چرا بهانه‌گیری‌های کودک، چیز بدی نیست را برایتان می‌گوییم.

۱. بروز دادن بهتر از سرکوب کردن است

اشک حاوی کورتیزول یا همان هورمون استرس است. وقتی گریه می‌کنیم درواقع استرس را از بدنمان خارج می‌کنیم. همچنین معلوم شده که اشک، فشارخون را پایین آورده و سلامت هیجانی را بهبود می‌دهد. شاید متوجه شده باشید که وقتی کودک خردسالان در آستانه ناسازگاری و جغوداد کردن است، حال و شرایط خوبی ندارد؛ عصبانی و مستأصل است و صورتش سرخ‌شده و کلافه است؛ اما وقتی طوفان خوابید و جو آرام شد، او حال بهتری دارد. باید اجازه بدهید بچه‌ها بهانه‌گیری‌ها و دادوبیاددایشان را بکنند، بدون اینکه این پروسه را به هم بزیند تا بتوانند به پایان احساسات ناآرام خود برسند. فریاد زدن و گریه کردن، آسبمی نمی‌زند، بلکه پروسه‌ای برای جلوگیری از آسیب است.

۲. جغوداد کردن به کودک کمک می‌کند یاد بگیرد

چند سال پیش من پرستار کودک ۵ ساله‌ای بودم. یک روز او با لگوها چیزی می‌ساخت، بعد از چند دقیقه نتوانست ادامه بدهد و شروع کرد به دادوفریاد کردن؛ اما بعدازاینکه آرام شد نشست و ساختمانی را که می‌خواست کامل کرد. لحظات زیادی مانند این را دیده‌ام که کودک، دچار چالش می‌شود و ناتوانی و کلافگی‌اش را بروز می‌دهد، او درواقع با این کار، ذهنش را پاک‌سازی می‌کند و چیز جدیدی یاد می‌گیرد. یادگرفتن مثل نفس کشیدن برای بچه‌ها طبیعی است؛ اما وقتی کودکی نمی‌تواند تمرکز کند یا گوش بدهد، معمولاً یک مشکل هیجانی وجود دارد که جلوی پیشرفت او را گرفته است. تحقیقات نشان می‌دهد برای اینکه کودک چیزی یاد بگیرد، باید شاد و راحت باشد و ابراز ناراحتی‌ها و ناسامانی‌های هیجانی، بخشی از این پروسه است.

۳. می‌تواند بهتر بخوابد

مشکلات خواب معمولاً به‌این‌علت به وجود می‌آیند که ما پدر و مادرها فکر می‌کنیم بهترین رویکرد نسبت به ناسازگاری و بدخلقی‌های کودک، اجتناب از آن‌هاست؛ بنابراین احساسات فروخورده و سرکوب‌شده کودک، وقتی که مغزش در حال استراحت است قلیان می‌کنند. بچه‌ها نیز درست مانند بزرگسالان دچار بی‌خوابی می‌شوند چون استرس دارند یا سعی می‌کنند چیزی را که اتفاق افتاده پردازش کنند. اجازه دهید کودک‌تان تا انتهای دادوفریادش پیش برود تا وضعیت هیجانی‌اش بهبود پیدا کند و خواب شبانه بهتری داشته باشد.

۴. شما «نه» گفته‌اید و این چیز خوبی است

این احتمال وجود دارد که کودک نوپای شما به این خاطر که از شما «نه» شنیده است، ناسازگاری و دادوفریاد کند و این اتفاق خوبی است! «نه» گفتن، حد و حدودهای شما را مشخص می‌کند و به فرزندتان نشان می‌دهد که بداند چه چیزی قابل‌قبول و چه

چند دلیل مهم اینکه چرا بهانه‌گیری‌های

کودک، چیز بدی نیست

چیزی غیرقابل‌قبول است. گاهی ممکن است از «نه» گفتن خودداری کنیم؛ زیرا نمی‌خواهیم با نتایج هیجانی آن روبه‌رو شویم، اما می‌توانیم همزمان با قاطعیت و جدی بودن نسبت به حد و حدودها، همچنان عشق و دلسوزی و آغوشمان را نثارش کنیم. «نه» گفتن یعنی شما از شلوغی و دادوفریاد نمی‌ترسید و به‌عنوان والدین، عوارض جانبی هر هیجانی را می‌پذیرید.

۵. کودک‌تان برای ابراز احساسات خود احساس امنیت می‌کند

معمولاً بهانه‌گیری و ناسازگاری، جنبه اعتراضی دارد، حتی اگر همیشه هم این‌طور احساس نکنید! در بیشتر موارد، بچه‌ها بهانه‌گیری و دادوفریاد نمی‌کنند تا ما را فریب بدهند یا چیزی را که می‌خواهند به دست بیاورند. معمولاً کودک نه شما را پذیرفته و جغودادداهش، ابراز احساسی است که نسبت به آن دارد. شما می‌توانید همچنان قاطع روی «نه» ای که گفته‌اید بایستید و با ناراحتی و دلخوری او همدردی کنید. ناراحتی کودک‌تان بابت کلوچه خُرد شده یا رنگ جورایی که دوستش ندارد فقط یک بهانه است و عشق و ارتباط همان چیزی است که واقعاً به آن نیاز دارد.

۶. ناسازگاری‌ها شما را به هم نزدیک‌تر می‌کند!

باورش سخت است؛ اما منتظر بمانید و تماشا کنید. شاید به نظر نرسد که کودک عصبانی شما تحسینتان می‌کند اما این کار را می‌کند. بگذاردید طوفان احساساتش را پشت سر بگذارد، سعی نکنید جلوی او را بگیرید یا اصلاحش کنید. زیاد حرف نزنید اما چند کلمه مهربانانه و اطمینان‌بخش به او بگویید و او را در آغوش بکشید. کودک خردسال شما آغوش بی‌قیدوشرطتان را خواهد پذیرفت و بعدازآن به شما احساس صمیمیت بیشتری پیدا خواهد کرد.

۷. ناسازگاری و بهانه‌گیری، در بلندمدت به رفتار کودک‌تان کمک خواهد کرد

گاهی هیجانات بچه‌ها به صورت‌های دیگری نیز ظاهر می‌شود مثلاً تهاجم، امتناع از انجام کارهای ساده‌ای چون مسواک زدن، لباس پوشیدن و... این‌ها همه علائم طبیعی هستند که نشان می‌دهند کودک شما با هیجان‌اتش درگیر است. قیل‌وقال‌ها و گریه‌ها و بهانه‌جویی‌ها به فرزند خردسال‌تان کمک می‌کنند احساسات خود را که مانع دوستی طبیعی با خودش می‌شوند تخلیه کنند.

۸. اجازه دهید دادوفریادش را در خانه بزیند تا کمتر به بیرون کشیده شود

وقتی کودک ببیند می‌تواند تمام هیجانات و خشم خود را در خانه بروز بدهد، معمولاً انتخاب می‌کند که ناراحتی‌هایش را در همین خانه ابراز کند چون تجربه کرده که کاملاً به او گوش می‌دهید و مانعش نمی‌شوید. هر چه بیشتر از کودک نوپایان بخواهید که مسائل را بین خودتان نگه دارد، احتمال اینکه جغودادداهش را به بیرون از خانه و میان جمع بکشد کمتر خواهد شد. هر چه بیشتر برای گوش دادن به احساسات ناراحت کننده فرزند خود در خانه گوش دهید، احساسات منفی کمتری را با خود حمل خواهد کرد و در هر شرایطی آنها را تخلیه نمی‌کند.

۹. کودک شما کاری را می‌کند که بیشتر آدم‌ها فراموش کرده‌اند انجامش دهند

هر چه کودک شما بزرگ‌تر شود، کمتر گریه و دادوبیاد خواهد کرد، چون کم‌کم رشد می‌کند و یاد می‌گیرد چطور هیجانات خود را کنترل کند. او یاد می‌گیرد که برای جور بودن با جامعه‌ای که چندان پذیرای طوفان‌های هیجانی نیست باید خودش را تنظیم کند. ما بزرگ‌ترها نیز وقتی عصبانی می‌شویم یا استرس می‌گیریم به گریه کردن نیاز داریم. برای بزرگسالان و مخصوصاً مردها گریه کردن سخت است و به‌راحتی نمی‌توانیم آن‌قدر احساس راحتی و اطمینان کنیم که به احساساتمان اجازه بروز بدهیم. پس اجازه دهید کودک‌تان مراسم خاص خودش را برای تخلیه هیجان‌اتش انجام دهد!

۱۰. این ماجراها برای شما هم خوبند!

وقتی برای ناسازگاری‌های کودک‌تان آماده و پذیرا باشیم، احساسات بزرگی در خود ما نیز برانگیخته می‌شود. ممکن است؛ وقتی بچه بودیم پدر و مادرمان به گریه‌ها و دادوفریادهایمان با حس همدلی گوش نمی‌دادند. ناراحتی و بی‌قراری فرزند کوچکمان می‌تواند خاطراتی را به ذهنمان بیاورد که چگونه با ما رفتار می‌شد، خاطراتی که حتی شاید تا این زمان یک‌بار هم به یاد نیاورده بودیم. پدر و مادر بودن، راهی برای التیام چالش‌های هیجانی خودمان نیز هست چون فرصتی پیدا می‌کنیم تا به درون خودمان نیز گوش

دهیم. بعدازاین جنجال‌ها با کودک‌تان، وقتی برای مراقبت و نوازش خود در نظر بگیرید؛ با یک دوست درد دل کنید، چیزی پیدا کنید و به آن از ته دل بخندید، شاید هم بهتر باشد یکدل سیر گریه کنید. حفظ خونسردی نیاز به تمرین دارد اما وقتی به این مهارت دست پیدا کنیم، ناخودآگاه مغزمان را برنامه‌ریزی می‌کنیم تا پدر یا مادری آرام‌تر و صلح‌جوتر باشیم.